

lighed, og at han ikke vil undlade i enhver Henseende at gaa til det Yderste af hvad han kan, for at faae Sagen gennemført. Ja, jeg vil endog gaa saa vidt, at jeg, dersom der ikke maatte blive anden Udvei end at vende tilbage til det Grundlag, som Folkethinget holder mest paa, vil rette en stærk Anmodning til den høitagtede Minister om, at han saa ikke vil forsmaa denne Udvei, men se at gjøre Sit til, at Lovforslaget ogsaa i den Skikkelse kan blive bragt til Ende.

Ordføreren: Da den høitagtede Minister synes ikke, idetmindste ikke strax, at ville svare paa den sidste Anmodning, som det ærede Medlem rettede til ham, saa skal jeg tillade mig den Bemærkning til den ærede Taler, at han gjorde sine Kolleger af Flertallet i Udvalget nogen Uret, idet han sagde, at vi havde kaldt det fra Folkethinget oversendte Forslag ubrugeligt. Det have vi ikke; vi have kun sagt, at vi ansaa det for unyttigt at arbejde videre paa dette Grundlag, fordi vi troede og efter Ministerens udtryffelige Udtalelser baade her i Thinget og i det andet Thing maatte tro, at Regjeringen ikke vilde gaa ind paa det nævnte Grundlag, saa at Arbeidet derpaa altsaa vilde være til ingen Nytte. — Med Hensyn til den ærede Talers Ytringer angaaende Offerparagrafen skal jeg bemærke, at hans Kolleger i Udvalget, saavidt jeg veed, jo allesammen ere enige med ham i, at man bør affasse alt tvungent Offer ved de Handlinger, med Hensyn til hvilke man finder det anstødeligt at offre; saa at det ganske kommer til at bero paa Befolkningen selv, hvorvidt den vil vedligeholde denne gamle Skik eller, som han — jeg tror med Rette — mener, at man bør, affasse den. Foraaavidt han særlig sætter Pris paa, at det udtryffeligt forbydes at offre ved visse kirkelige Handlinger, hvad Udvalgets Flertals øvrige Medlemmer jo heller ikke have modsat sig, da frygter jeg isærligt for, at man paa mange Steder idetmindste vil føle sig besværet af denne Bestemmelse, og at Befolkningen ikke vil respicere Forbudet, men alligevel give Præsten Noget, hvad han saa vil være nødsaget til at vise tilbage; men det er jo isærligt et Punkt, hvori kun Tiden kan dømme os imellem.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg vilde ikke tage Ordet for at besvare den Udtalelse, der fremkom fra den ærede næstsidste Taler, idet jeg forudsatte, at Ordføreren for Udvalget vilde gjøre de Bemærkninger, som den kunde foranledige til, saa meget mere som den jo egentlig nærmest gik ud paa nogle Ytringer, der fandtes i selve Udvalgets Betænkning. — Hvad angaar den sidste Hensætning til mig fra den ærede Landsthingsmand, behøver jeg neppe at udtale den bestemte Tilbøielighed fra min Side til at komme saa meget som muligt imøde for at faae en Sag af den Betydning som den nu foreliggende forrigjennem, efterat den nu snart en Snes Aar igjennem har været Gjenstand for Forhandling. Jeg behøver som sagt ikke at udtale min Tilbøielighed i saa Henseende, thi jeg kan henvisse til min hele Færd under de forskjellige Stadier, paa hvilke Sagen har været. Den ærede Rigsdagsmand har selv fremhævet, at Lovforslaget i flere væsentlige Punkter er blevet forandret fra den Skikkelse, hvori det først fremkom fra Kirkekommissionens Side. Jeg har altsaa ganske vist ikke opstillet det, der fra Kirkekommissionens Side blev indstillet, som en Norm, hvorfra der ikke kunde viges, jeg har tværtimod erklæret mig villig til at gaa ind paa Forandringer, som jeg ikke i og for sig kunde anse for ønskelige, men som jeg dog heller ikke troede kunde udøve nogen skadelig Indflydelse; men paa den anden Side vil den ærede Landsthingsmand erkende, at der er Punkter af den Bestaaenhed, at Ministeren ikke kan gaa ind paa dem, fordi de aldeles vilde forandre Karakteren af det Lovforslag, der blev indbragt fra hans Side. Hvilke disse ere, vil fremgaa af de Forhandlinger, der tidligere have fundet Sted. Med Hensyn til disse Punkter vil jeg ganske vist ikke kunne fravige min Anskuelse; hvortilmod jeg i forskjellige mere underordnede Punkter, hvor der muligvis endnu kunde fremkomme forandrede Bestemmelser, vil være villig til at gaa saa vidt, som det paa nogen Maade er mig muligt.

Slytte: Min hele Stilling til Lovforslaget, som det nu foreligger for det ærede